Ч. 24 Второк 1 (13) лютого 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Голоси чеські о угодових конференциях. — Страйк углекопів. — Сенат сполучених держав про війну. — Англійско-трансвальска війна).

Neues Wiener Tagblatt доносить, що рада державна збере ся між 20 а 23 лютого. — Після донесень віденьских часописий дотеперішний хід мирових конференций досить вдоволяючий. Однако правительство бажає, щоби наради конференциї поступали скорше як доси, бо привязує до того велику вагу, аби як найскорше мати певність, чи конференция принесе які успіхи і чи на основі еї ходу можна надіяти ся, що парлямент буде спосібний до праці. На кождий спосіб уважають імовірною річию, що первістний речинець нового скликаня ради державної відложений на пізнійше, а іменно, що парлямент збере ся аж дня 27 лютого. — Загальний настрій на конференциях має бути дуже приязний. Однако очевидна річ, що годі вже тепер говорити о яких небудь успіхах, а то головно тому, що ні одна сторона не має відваги перша робити уступки та що за богато есть субкомітетів, котрі справу проволікають.

Ческий клерикальний Hlas обговорює угодові конференциї в віденьскій дописи в дусі досить прихильнім. Та часопись зазначує, що вигляди на остаточне порозумінє не суть безнадійні. Особливо оправдують такі надії наради над зміною ординациї виборчої до сойму, заведенем национальних курий і правом соймового vet-a. Натомість Lidove Noviny задивлюють ся на положенє дуже некористно і кажуть, що дотеперішні висліди нарад малі і що Чехи повинні приготовити ся до дальшої борби.

В справі углекопів в стирийских копальнях видав мировий уряд рішенє, в котрім відкинув жаданє робітників 8-годинного часу праці; натомість що-до підвисшення плати заявив, що підприємство само заповіло цілий ряд підвисшень, отже тим самим жаданє робітників, аби плату підвисшити о 20 прц., відпадає. Остаточно відкинено також жаданє провідників робітничих, аби визначити minimum плати. Мировий суд полишив обом сторонам 8-дневний речинець до принятя того рішеня. З тої причини відбуло ся вчера в Зеґрабен кілька робітничих зборів. Всі збори приймили рішенє мирового уряду. Однако постановлено не відступати від постановлених жадань, котрих тепер не принято, а домагатись їх пізнійше, тепер же понехати страйку. В моравских і чеських копальняних округах нема ніякої зміни і углекопи дальше страйкують.

В американьскім сенаті прийшло до важної ухвали для теперішної полуднево африканьскої війни. Іменно сенатор Аллен поставив таку резолюцию: Нарід Сполучених держав висказує симпатию для геройскої оборони своєї независимости і своєї републиканьскої форми правліня із сторони Бурів, рівночасно-ж взиває правительство Сполучених Держав, щоби оно жертвувало своє посередництво, для спинення дальшого розливу крови і для заключеня честного мира. — Позаяк ні один голос не відозвав ся против тої резолюциї, то предсідатель заявив, що она принята. В сенаті роздали ся оплески і оклики радости.

Буллерови знов не пощастилось, і він вже третий раз побитий, мусів уступити з цілою своєю силою поза ріку Туґелю. Англійскі телєґрами доносять о тім, як слідує: Становища англійских войск на північ від Туґелі не дали ся удержати. З причини сильних нападів ворога дальший похід був неможливий — богато ґранатів „довгого Тома" (найбільшої бурскої пушки), упало між англійский транспортовий відділ. Канонада була страшна. Мимо огня цілої англійскої артилериї, не можна було „довгого Тома" приневолити до мовчаня. Бури без перерви стріляли на англійску піхоту з пушок Норденфельда. В середу по полудни Буллер рішив вкінци понехати дальшого походу наперед і велів войскам уступити. — З причини тої нової побіди серед Бурів велика радість і одушевленє. Як доносять з Дурбану, хоче Жубер напасти на Буллера з боку і взяти его у два огні. Іменно він сам заходить Англійців від заходу, між тим, як від всходу посувають ся Бури з краю Зулюсів на місцевість Єшове.

---

20)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЕГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видания.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Фріксос подякував, а Фанес сказав: Алькменоїди виставлять красну будівлю, бо они честилюбиві, богаті і хотіли би позискати собі прихильність Амфітіонів [1]), щоби при їх помочи скинути тирана, перемогти мій рід і взяти в свої руки правлїнє держави.

Кажуть, що ти Крезусе, побіч Аґаристи [2]), котра принесла Меґаклесови великі скарби, причинив ся найбільше до богатства сеї родини — відозвав ся Ібік.

— А вжеж що так — засьміяв ся Кревус.

— Розкажи, як то було! — просила Родопіс.

— Алькмеон з Атин прийшов одного разу в гостину до мене. Той веселий, високо образований чоловік так мені сподобав ся, що я задержав его довший час у себе. Одного разу показував я ему мою скарбницю, а він побачивши в ній богатства аж за голову взяв ся. Називав себе простим жебраком, і ему здавало ся, що був би на ціле житє щасливим, як би ему вільно було лиш раз сягнути рукою по ті богатства. Тогди позволив я ему, щоби він набрав собі тілько золота, кілько лиш може унести. Отже що зробив Алькмеон? Казав ся убрати у високі лідийскі чоботи, уживані до їзди верхом, привязати собі запаску а до того ще й кіш на плечах. До коша набрав всіляких скарбів, до запаски тілько золота, кілько лиш міг двигнути, до чобіт понасипав кілько лиш вліело ся золотих монет, а у волосє на голові і в бороду казав насипати собі золотого порошку; ба, й в рот набрав тілько золота, що его лице виглядало так, як би він давив ся великою редькою. Наконець взяв ще в кожду руку по однім золотім тарелі, і так угинаючись під своїм тягаром, пустив ся виходити із скарбниці. Перед самими дверми упав на землю, а я нїколи вже не сьміяв ся так сердечно як того дня.

— І ти дарував ему ті скарби? — спитала Родопіс.

— А вжеж, моя приятелько; мені здавало ся, що я не задорого заплатив за той досьвід, що від золота навіть розумний чоловік може здуріти.

— Ти був найщедрійшим зі всїх володітелів! — відозвав ся Фанес.

— А тепер я несогірше вдоволений жебрак. Але скажи мені, Фріксосе, яким датком причинив ся Амазіс до складки?

— Він дав тисяч сотнарів галуну [3]).

— То виглядає мені на справді королївский дарунок. — А наслїдник престола?

— Коли я звернув ся з просьбою до него і покликав ся на щедрість его батька, він розсьміяв ся з огірченєм, та відвернувшись від мене, сказав: Коли будеш збирати гроші на розваленє ваших сьвятинь, то я готов дати тобі вдвоє тілько, що Амазіс.

— Той нужденник!

— Скажи радше: правдивий Єгиптиянин! Псамтік ненавидить все, що не з сего краю.

— А кількож зложили Єллини в Навкратісї?

— Крім великих датків від приватних людий, зложила кожда громада по двайцять мин [4]).

---

[1]) Амфіктіонами (Amphiktyonia) звав ся союз грецких племен: Тесальців, Льокрів, Фокійців, Беотів, Йонців і др., котрого осередком і місцем зборів була сьвятиня Аполлона в Дельфі. Союз той мав за цїли обходити правильно сьвята в честь того бога, а відтак радити також над спільними справами, залагоджувати спори межи поодинокими племенами і т. п. Кожде племя висилало на збори двох своїх представителів, а всї представителї разом творили раду союзну або т. зв. „Синедріон".

[2]) Аґаристою звала ся богата донька спадкоємиця Кліcтенеса з Сікіона, котра віддала ся за Алькмеонїда Меґаклеса.

[3]) О тім згадує грецкий історик Геродот. Чи то був дійстно галун, той, якого ми нині уживаємо, годі знати. Здає ся скорше, що стародавні народи ще галуну не знали; а коли би знали, то він видко мусів дуже дорого платити ся і хиба длятого, що его уживано може при крашеню найдорожших на тодїшні часи материй на червоно.

[4]) Одна міна — около 100 К. (докладнїйше 100 К. 80 сот.)

Новинки.

Львів дня 12-го лютого 1900.

— **Затверджене вибору.** Цісар затвердив вибір Ад. Валиґурского, властителя Сваричева, на маршалка ради повітової в Долині.

— **П. Міністер заграничних справ** ґр. А. Ґолуховский приїхав на кілька днів до Львова і замешкав в своїй палаті.

— **З епархії станиславівскої.** Ординариат установив дисциплінарний епархіяльний суд, в склад котрого іменовані на три роки совітники: архипресв. Фацієвич, архид. Литвинович, кустос Ткачуник, соборні крилошане Тороньский і Богонос і сов. консисториї Семенів; асесорами того суду іменовані: оо. Д. Бахталовский, Мих. Вальницкий, Ник. Гошовский, Аиталь Кобриньский, Келест. Костецкий, Ів. Лушпиньский, Теод. Лісевич, Ілия Мардарович, Кир. Пачовский, Анд. Стотанчик, Ант. Струтиньский і Ал. Уляницкий; заступником совітника іменований др. Григ. Литвинович, промотором крил. Гробельский а нотарем др. Григ. Хомишин. Розпоряджено, що завідательства приходів і експоновані сотрудництва, де ведуть ся самостійні метрикальні книги, будуть заміщуватись лише такими сьвящениками, котрі видержали конкурсовий іспит. — Найблизшчй речинець конкурсового іспиту назначений на 12, 13 і 14 н. ст. липня с. р. Просьби треба внести найдальше до 1 н. ст. червня. — Просьби о допущене до рукополаганя треба вносити до 25 лютого, а 1 н. ст. марта лично явитись в пресвит. домі. — Розписаний конкурс на катихита нар. шкіл в Заліщиках з речинцем до 28 с. м. — Введені оо.: Теод. Двуліт (з перем. епархії) яко прив. сотрудник в Озерянах, Кипр. Козловский яко завідатель Устечка, др. Григ. Хомишин яко перший і Євст. Шмериковский яко другий сотрудник при соборній церкви. — Рукоположене одержали: Ів. Брикович, Волод. Давидович, Фр. Назаревич і Йос. Сохор. — До дух. семинариї львівскої принятий Євг. Савчиньский з львівскої архіепархії. — Відпустку на цілий сей рік дістав о. Йос. Раковский, заступник учителя при уч. семинариї в Сокали.

— **Стипендийними запомогами:** а) з фонду бл. п. о. дек. Льва Маціліньского з Коропця наділив совіт львівского „Народного Дому“ Стефанію Добряньску семенаристку з III року в Перемишли (сироту по суд. ад'юнкті) квотою 110 корон річно і Леокадію Юзефовичівну семинаристку з III року у Львові (сироту по сьвященику) квотою 80 корон річно, — б) з фонду архикн. Ґізелї 200 корон річно наділив Ольгу Герасимовичівну (дочку начальника ґрунтових кних при окружнім суді в Коломиї) кандидатку з IV року приватної семинариї у Львові.

— **Зі Снятина** пишуть: Дня 1 лютого с. р. гостив в Снятині Преосьв. владика станиславівский Шептицкий. На вість о приїзді владики зійшло ся множество народу руского, простора церков була битком заповнена. Преосьвящений, відслуживши літурґію, поступив на проповідницю і виголосив не довгу, але дуже красну проповідь о моральности. З церкви Преосьвящений, окружений народом, при звуці дзвонів вийшов зі сьвятинї і удав ся на приходство.

— **Конкурс.** Виділ „Рускої Бурси“ в Тернополи розписує по причині резиґнациї о. П. Нижанковского, конкурс на настоятеля бурси з речинцем до 15 марта 1900. Обовязки настоятеля! 1) нагляд над поведенєм і працею питомців, 2) ведене господарки бурсової і кухнї. Права настоятеля: 1) безплатне помешкане. опал і сьвітло, 2) юрисдикция над питомцями і самостійність в веденю господарки, в границях зачеркнених реґуляміном і ухвалами Виділу. Оферти вносити належить до виділу рускої бурси в Тернополи. Евентуальне обняте місця від 1 мая 1900.

— **З Станиславова** доносять: Минувшої неділі заповіджено в церкви катедральній, що Страстні проповіди буде голосити сам Преосьвящений. Руске міщаньство повитало сю вість з великою радостию. По двотиждневім побуті на провінциї, Преосьвящений візитує науку релїґії у всіх станиславівских школах.

— **Пошести.** З Станиславова доносять, що в селї Кривотулах під Товмачем вибух пятнистий тиф, а в Єзуполи віспа.

— **З Борщева** пишуть нам: Відповідно до оголошеня з Борщева, що під протекторатом Єї Сьвітл. княж. Мариї Сапіжанки устроює концерт на дохід шпиталя селяньского Брацтво Милосердия сьв. Іоана дня 15 лютого с. р в сали Сокола подає ся до відомости, що концерт той того дня в згаданім місци не відбуде ся і з причин від комітету независимих відложений на пізнійше. За Комітет: *О. А. Н. Сіменович.*

— **Убийства з релїґійного дуру,** вельми характеристичного тим, що дур той взяв ся не одного чоловіка, але більше як 40 людий нараз, допущено ся в селї Аппельтерн, в провінциї Ґельдерн в Нідерляндиї. Там утворила ся якась протестантска секта, котра що тиждня раз сходила ся в ночи до дому якогось члена секти, де тогди відбувало ся богослужене, сьпівано псальми і т. д. Кажуть також, що тота секта набрала була того переконаня, що треба людий приносити Богови в жертві. Отже в пятницю передтамтого тиждня вечером зібрали ся були сектярі в хатї селянина Шерфа в Аппельтерн на молитву. Здає ся, що сектярі набрали того переконаня, що в тій хаті есть чорт і що він вліз в Шерфового паробка Брінкмана. Шерф кликав паробка, але той не ішов зараз, бо був вже розібраний. Тогди пішов сам Шерф по него, взиваючи ще по дорозі Бога на поміч. Шерф навіть не дав єму убрати ся, як належить, лиш привів єго до комнати, де вже були зібрані сектярі, мужчини і женщини. Тогди взяв ся Шерф виганяти чорта з паробка, котрий ще навіть не змиркував був добре о що розходить ся. Нараз хтось ударив паробка з заду зелїзною рурою по голові, і той приголомшений, повалив ся на землю. Тогди всї присутні кинули ся на нещасливу жертву і били чим хто мав, стільцями, дручками і т. п. аж єго убили. Але ще й по смерти страшно збиткували ся над нещасли-

---

— Сам один Фільойнос, той сибарит, прислав менї тисяч драхм а з ними й дуже дивний лист. Чи можна єго прочитати, Родопісо?

— А вжеж, — відповіла старушка. — Побачите з него, що той смакун жалує свого поведеня.

Дельфієць виймив лист звинений в трубку і став читати: „Фільойнос каже Фріксосови сказати: Жаль менї того, що я недавно тому не пив більше у Родопіси; бо як би я був пив більше, то став би був без памяти і не був би в силї оскорбити хоч би й найменшу комашку. Моя проклята здержаливість тому винована, що менї тепер годї засїдати при найлїпше заставланім столї в цілім Єгипті.

„Впрочім я вдячний Родопісї вже й за то, що спожив, та посилаю Тобі на памятку тої знаменитої волової печенї, задля котрої хочу купити за всяку цїну кухаря Тракійки. дванайцять великих рожнїв до печеня волів [5]). Примісти їх де в якій скарбници в Дельфі яко дарунок Родопіси. Я сам, длятого, що я чоловік богатий, даю цїлих тисяч драхм [6]). При слїдуючих пітийских ігрищах має бути сей дарунок прилюдно оповіщеним.

— Тому брусови Арістомахови із Спарти подякуй від мене. Він поміг значно цїли моєї подорожи до Єгипту. Я приїхав сюди, щоби дати собі вирвати діравий зуб у єгипетского лїкаря [7]), котрий уміє рвати зуби без великого болю. Арістомах своїм кулаком вибив менї той зуб і так не потреба вже було тої операциї, котрої я так бояв ся, що аж дрожав. Коли я опамятав ся, знайшов я в роті три зуби — той діравий а коло него два яко-тако здорові, але видко було по них, що колись пізнїйше були би мене також болїли.

„Поклони ся Родопісї і хорошому Фанесови від мене; а тебе запрошую від нинї за рік на пир в моїм домі в Сибаріс. У нас такий звичай, що ми задля деяких малих приготовлень розсилаємо звичайно запрошеня трохи борше.

„Лист сей кажу писати мому ученому невільникови Софотатосови в побічній комнатї, бо менї зараз пальцї корчить, скоро лиш виджу що хтось пише“.

Всї гостї засьміяли ся на весь голос, а Родопіс сказала: „Я тїшу ся тим листом, бо виджу з него, що Фільойнос не злий чоловік. По сибаритска вихований....

— Вибачте панове, коли вам перешкаджаю і ти честидостойна Єллинко, що непрошений приходжу до твого мирного дому! — Сими словами перервав розмову пируючих якийсь незнакомий старушцї чоловік, що увійшов був до сьвітлицї так, що нїхто єго якось не доглянув. — Я Ґіґес, син Крезуса і виїхав не для жарту перед трома годинами з Саіс, щоби тут станути ще в пору!

— Менон, подай подушку для нашого гостя! — відозвала ся Родопіс. — Витаю тебе сердечно в моїм домі і спочни собі, по твоїй шаленій дійстно лідийскій їздї.

— На пса [8]), Ґіґесе — промовив Крезус подаючи синови руку — не можу того зрозуміти, що привело тебе сюди о так пізній годинї. Чи я тебе не просив, щоби ти й кроком не відступав ся від повіреного твоїй опіцї Бартї? А мимо того.... Але як ти виглядаєш? Чи щось стало ся? Може стало ся якесь нещасте. Говориж борше!

Ґіґес не міг в першій хвили і слова відповісти на бесїду свого батька. Єму здавало ся, як би він на вид свого батька, котрого дуже любив і о котрого житє побоював стратив в друге мову побачивши єго живого і веселого при обильнім пирі. Наконець віднискав знову мову і промовив: Слава богам, що виджу тебе знову живого! Не гадай собі, що я легкодушно лишив Барт'ю самого. Я з конечности як та зловіща птиця прийшов сюди на сї веселі збори. Треба вам знати, мужі, що вас жде напад і зрада

Всї присутні схопили ся, як би помежи них грім тріс. Арістомах мовчки рушив мечем в похві, щоби єго можна лекше добути, а а Фанес витягнув руки, як би хотів спробовати, чи ще має в них давну величезну силу.

— Що есть? — Що хотять з нами зробити? — питали ся зі всіх боків

— Отсей дім обступило етіопске войско! — відповів Ґіґес. — Вірний чоловік дав менї знати, що наслїдник престола хоче одного з вас зловити і взяти з собою, ба він навіть приказав єго убити, як би він ставив опір. Я бояв ся о тебе, мій тату і пігнав сюди... — Чоловік той, від котрого я то все довідав ся, не збрехав. Дім вже обставлений. Коли я ставув коли брами твого города, сполошив ся мій кінь мимо того, що був змучений. Я зліз і побачив при сьвітлї місяця, як поза кождим корчем заблисло оруже і засьвітили ся очи укритих людий. Опи пустили нас спокійно до города.

— Важна вість! — перебив бесїду Ґіґеса впавши до комнати Кнакіяс. — Саме коли я ішов до ріки, щоби набрати води у збан до мішаня [9]), надбіг якийсь чоловік проти мене і

---

[5]) Після Геродота мала Родопіс вислати такий дарунок до Дельфі.

[6]) Одна драхма мала вартість мало що не 1 К. (докладнїйше 95 сотиків; атиньска драхма 94 сотиків).

[7]) Єгипетскі лїкарі від зубів, були, здаєсь дуже зручні, они мабуть уміли вже вставляти штучні зуби. Так бодай доказує німецкий учений Блюменбах, котрий каже, що в щоках мумій знайдено штучні зуби. В папірусї Еберса подані всїлякі ліки від зубів.

[8]) На пса (Кербера або Цербера, що стеріг підземного сьвіта або гадеса — звідси церковне слово „ад“ або пекло) кляв ся Радамантіс, один з трох судиїв (Мінос, Аякос або Еакус і Радамантіс), що на тамтім сьвітї судили грішних людий, щоби не взивати імени бога. За єго приміром кляли ся і Греки „на пса“.

[9]) Вода з Ніля, есть, як каже Еберс з власного досьвіду, незвичайно приятна до питя, а один подорожник називає єї шампаном між водами. Єгипетскі дами в гаремі султана спроваджували

вим, місили его ногами, поломили в нім всї кости — навіть, як кажуть, розпороли, та в крови его мили собі руки, словом, так трупа змасакрували, що годі вже було пізнати, чи то чоловік. На другий-день пішов Шерф до Батенбурґа, щоби дати о тім знати своїй матери. Коли вернув, сектярі повитали его з великим торжеством, сьпівали набожні пісні і в его честь устроїли пир. Комната, в котрій стало ся убийство, представляла страшний вид; всї стіни, вся знадоба, були кровію замащені, всї стільцї і все в хатї поломане і побите. Коли розійшла ся вість о тім убийстві, прийшла полиция з сусїдного міста і арештувала Шерфа та богато сектярів; між иншими арештовано також селянина Спірінґа, котрий хотів зарізати своїх пятеро дїтий на жертву і щасте лиш, що їх не застав дома. Здаєсь, що жінка з дїтьми десь була сховала ся. Про Шерфа доносять ґазети, що він дістав релїґійного дуру, котрим, так сказати би, заразила ся его родина і его приятелї. По доконанім убийстві казав він, що вже вигнав чорта. Він уважає сам себе за месию, а в селї знайшли ся люди, котрі тому повірили. По убийстві він зовсім не втікав, лиш зібрав доокола себе своїх приклонників і приятелів, і всї сьпіваючи набожні пісні, пішли до его хати. Там і застала їх полиция з Тіль сьпіваючих і відмавляючих молитви. Шерф має 27 лїт, і оженив ся був з вдовицею Бляккев, котра має пятеро дїтий. Доси арештовано около 40 сектярів.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 15 сїчня с. р. отворено на шляху Львів-Іцкани, поміж стациями Марківцї і Отинія, переставок „Ворона“ для руху особового і пакункового.

Уряджену дотепер тільки для руху особового і пакункового стацию Ншівляки-Понїкля, лежачу на зелїзници льокальній Штаркенбах-Рохліц в округу ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. в Празї, — отворено дня 25 сїчня с. р. для загального руху.

Додаток II до обовязуючих від 1 жовтня 1899 тариф для перевозу осіб і пакунків подорожних на західних зелїзницях льокальних.— З днем 1 марця 1900, а дотично цін перевозових на зелїзницях Цельтберґ-Вольфсберґ і Унтер-Дравбурґ-Велян з днем отвореня руху на тих зелїзницях входить в житє додаток II до тариф для перевозу осіб і пакунків подорожних на зелїзницях льокальних позістаючих в зарядї державнім (з виімкою зелїзниць льокальних в Галичинї і на Буковинї).— Цїна 20 сотиків.

З днем 1 сїчня 1900 змінено дотеперішну назву стациї: „Триест вільна пристань“, лежачої на шляху Герпелїє-Триест (в округу ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Триестї) на: „Триест ц. к. зел. держ.“ З повисшим днем застановлено також надаванє і відбиранє посилок поспішних в тій стациї, — позістає проте тільки експедиция звичайних посилок товарових.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 12 лютого. В суботу по полудни відбула ся кількогодинна рада мінїстрів під проводом дра Кербера. Обговорювано на ній справу речинця скликаня ради державної.

Відень 12 лютого. Вчера о годинї 6-ій вечером приїхав з Триесту до Відня брат нїмецкого цїсаря кн. Генрик пруский, аби подякувати монарсї за іменованє его почестним австрийским адміралом. На двірци привитав гостя Цїсар, архикнязї і ріжні достойники. Князь заїхав до цїсарскої палати.

Льондон 12 лютого. Бури стоять великим півколесом на північ від Колеберґа; они держать в своїх руках всї проходи ведучі до Оранїї і поважно загрозили праве анґлїйске крило.

Льондон 12 лютого. Ґен. Робертс прибув вже до анґлїйского табору над Моддер-рівер, звідки розпічне похід на північ. — Бури хотїли відтяти ґен. Френча від головної армії, але то їм не удало ся.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-europ. год.

поcп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6 20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольного, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 30/9.
	3·20	„ Зимноводи від 7/5 до 10/9.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
		а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·50	„ Янова від 1/6 до 15/9 в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від 1/10 до 30/4 1900 включно
	8·35	„ „ „ 1/5 „ 31/5 і від 16/9 до 30/9.
	9·11	„ „ „ 1/6 „ 15/9 в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

поcп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольного, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	7·58	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·30	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

мало що мене не перевернув. Я зараз его пізнав. То був етіопский весляр Фанеса, котрий з великим поспіхом розповів, що він як раз скочив був з лодки в ріку, щоби скупати ся, коли королївска барка підплила до фанесового судна а один вояк спитав людий на нїй, кому они служать. — Фанесови — відповів керманич. Королївска барка поплила поволи дальше, ніби не журячи ся твоєю лодию, мій полковнику; а весляр із жарту вхопив ся керми чужого судна і зачув як один етіопский вояк говорив до другого: Май добре око на се судно; тепер вже знаємо, де птиця має своє гнїздо і буде легко можна її зловити. Памятай на то, що Псамтік обіцяв нам двайцять обручок золота, коли приведемо Атинця живцем або трупом до Саіс. — Оттак розповів Себек, той лодкар, що служить у тебе, мій Фанесе, вже сім лїт.

З великим спокоєм вислухав Атинець того, що розповідали Ґіґес і невільник.

Родопіс дрожала, а Арістомах відозвав ся: Не дам тобі і волоска здоймити з голови, хоч би нам прийшло ся і цїлий Єгипет розбити!

Креаус радив бути осторожним. Всїх присутних взяло ся велике занепокоєнє.

Наконець перервав Фанес мовчанку і сказав: Нїколи не треба більше розваги, як тогди, коли грозить небезпечність. Я вже надумав ся і знаю, що ледви чи зможу виратувати ся. Єгиптияни постановили згладити мене з сьвіта так, щоби то не впало в очи. Они довідали ся, що я завтра досьвіта хочу фокійским тріером [10] поплисти в Навкратіс до Сіґеум і годі їм тратити часу, коли хотять мене зловити. Они обступили вже цїлий твій город, Родопіс. Як би я хотів оставати ся у тебе, то они би вже певно не уважали твого дому за пристановище, перешукали би его і мене тут зловили. Они без сумнїву стережуть і фокійске судно, що має мене повезти до родини, подібно як твій дім; але нехай ізза мене не пливе кров без потреби...

— Ти не сьмієш піддати ся! — відозвав ся на то Арістомах; і підчас коли другі то сяк то так говорили, відозвав ся нараз Теопомп, купець з Мілету: Вже знаю, що зробити! Завтра досьвіта відпливає корабель з моїм збіжем з Єгипту, але не з Навкратіс, лиш з Канопуса до Мілету. Возьми коня у благородного Перза і їдь туди; ми проложимо тобі на силу дорогу через город!

Наша збройна сила була би до того заслаба — відповів Ґіґес. — Нас єсть десять мужа, а з тих три має мечі при собі; а — они, котрих єсть що найменше яких сто, узброєні від голови до ніг.

— А хоч би ти, Лідийче і десять разів був трусливим, а хоч би їх і двіста було, — відозвав ся Арістомах, то я таки буду бити ся!

Фанес устиснув руку приятелеви. Ґіґес поблїд. Той випробований герой назвав его трусливим. Він знову не міг промовити в своїй обороні. При кождім зворушеню він тратив мову. Нараз лице ему почервоніло ся і він відозвав ся борзо і рішучо: Ходи за мною, Атинче! А ти Спартанче, що звичайно все собі розважуєш, заким що скажеш, щобись не називав на будуче нїкого трусливим, коли его не знаєш. — Мої приятелї, Фанес уратований. Бувай здоров, мій тату!

Всї, що лишили ся, споглядали здивовані за відходячими мужами. В короткім часї по тім, коли они вийшли, почули надслухуючі гостї тупіт двох коний, що кудись пігнали; відтак по довшім часї зачули довгий свист і кликане на поміч від сторони Ніля.

(Дальше буде).

собі воду з Ніля аж до Константинополя, а Араби кажуть, що як би Магомет напив ся був води з Ніля, то був би собі бажав вічного житя.

[10]) Тріерами звали ся судна з трома рядами весел з кождого боку.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного сотрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює ій практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всі проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозі.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нині вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи і. інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нині сказати о дусі і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділі белєтристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені праці: *Марії Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Реймонта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділі поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянґого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слідуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих літах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Условія передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичині з почтовою пересилкою:	
Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).